

MACRON TILSLUTTER FRANKRIG DEN NYE SILKEVEJ

Nu må Danmark på banen

af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insistet på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med.

Macron fremhævede ligeledes de store fejltagelser, Vesten har begået ved at ignorere national suveræniteten og forsøge at

gennemtvinge sine beslutninger og ønskede regimeskifter med våbenmagt, som vi har set det i bl.a. Irak og Libyen, og som nu må høre fortiden til og aldrig mere gentages.

Det er afgørende, at andre vestlige lande, selvfølgelig inklusiv Danmark, melder lige så klart ud som Macron, ikke kun i tale, men også i handling. Så kan vi, gennem samarbejdet omkring denne politik for global, økonomisk udvikling, rykke den vestlige økonomi ud af finansspekulanternes klør og deltage i det største, økonomiske opbygningsprojekt, verden nogensinde har set. Og med en meget klar mulighed for, at USA under præsident Trumps ledelse, vil tage næste skridt efter opbygningen af sit tætte venskab med Xi Jinping og indtræde i dette samarbejde.

Samtidigt med dette fortsætter den intense kamp mellem præsident Trump og den amerikanske forfatnings beskytter på den ene side og dem, der ønsker at fortsætte krigs- og konfrontationspolitikken, som Bush- og Obama-administrationen stod for, på den anden. Efterretningstjenesterne har arbejdet aktivt for at underminere og afsætte Trump, fordi han ønskede at normalisere forbindelserne med Rusland. Det førte til den nu afslørede løgn om, at Rusland og Putin greb ind i det amerikanske valg og var med til at få Trump valgt. Denne løgn skabte »Russiagate«, som man brugte til at få udpeget en særlig anklager, Robert Mueller, der skulle fortsætte kampagnen imod Trump og skaffe smuds for at tvinge ham til lydighed. Men voksende beviser for eksistensen af en aktiv sammensværgelse

af folk fra bl.a. FBI og Justitsministeriet, og med en ledende rolle af den britiske efterretningstjeneste MI6 (hvis agent Christopher Steele sammensatte det dossier, man brugte til at starte anklagerne om Trumps russiske forbindelser) gør, at dette snart kan falde fra hinanden, og at mange af aktørerne bliver sendt ind og ruske tremmer.

Så kan Trump måske langt om længe leve op til sine løfter om at normalisere forbindelserne med Rusland, og det skal helst ske hurtigt. For mens vi venter, er der stærke kræfter i det amerikanske militær, men også i Trump-administrationen, der forsøger at gennemtvinge en politik for konfrontation og krig. Den seneste amerikanske sikkerhedsvurdering beskrev ikke terrorisme som den største trussel imod USA's sikkerhed, men Rusland og Kina. Der er samtidigt voksende forsøg på at have fortsat konflikt med Rusland gennem fortsat at støtte oprørere i Syrien og give våbenstøtte til Ukraine, til åben krig i Østukraine. Det kan hurtigt løbe løbsk. Som den tidl. amerikanske forsvarsminister William Perry udtalte om begivenhederne på Hawaii, hvor man »ved en fejl« kom til at udsende en sms-besked til alle mobiltelefoner om, at nordkoreanske atommissiler var blevet affyret og snart ville eksplodere på øerne, så er læren, at, hvis ikke vi stopper den nuværende kurs, så vil atomkrig blive en realitet inden for en snarlig fremtid.

Danmark må gøre Frankrig kunsten efter og træde fuldt og helt ind i det nye paradigme, eksemplificeret ved Kinas Bælte & Vej-Initiativ. Danmark og Kina fejrer i år 10-året for deres »omfattende strategiske partnerskab«, der blev etableret i 2008, og det kinesiske nyhedsbureau Xinhua skrev den 22. januar, at statsminister Lars Løkke Rasmussen i et nyligt interview med kinesiske medier udtalte, at »selv om vi har et meget tæt samarbejde, så er der mulighed for at forbedre dette samarbejde på mange områder«. Blandt de tre, han nævnte, var Bælte & Vej-Initiativet, som Løkke Rasmussen kaldte »meget, meget specielt som har et kæmpe potentiale«, hvor Danmark kan bistå Kina med danske kompetencer og evner.

Dette er pæne ord, men for det meste har der manglet handling, og ofte sover man her i Danmark i timen. For at øge samarbejdet mellem Kina og de nordiske og baltiske lande, var der den 10. januar et møde i Beijing mellem Xi Jinping og enten formændene eller viceformændene for parlamenterne i samtlige nordiske og baltiske lande – undtagen Danmark, som åbenbart ikke fandt det vigtigt at være repræsenteret!

Læs derfor den dokumentation, som vi har samlet her, med omhu, og sørg for, at Danmark går fuldt og helt med i det nye paradigme og er med til at sikre, at resten af den vestlige verden gør det samme. Så vil vi få den største, økonomiske opblomstring, verden har set – i stedet for krig, død og ødelæggelse.

Frankrigs Macron i Xi'an: Kina har 'gjort en drøm til virkelighed!' Verden må tilslutte sig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron indledte i dag sit tredages besøg i Kina, i Xi'an, en port til den gamle Silkevej, hvor han hyldede nutidens Bælte & Vej Initiativ (BVI) og sagde, at Kina »har gjort en drøm til virkelighed«. Han omtalte den gamle Silkevej som en skat for civilisationen og roste Kina for at genopfinde den. Kina har genaktiveret forestillingsevnenes domæne, sagde han. Frankrig og Kina må begge arbejde sammen om fremtiden; og det samme bør Europa gøre.

Med hensyn til økonomi sagde Macron, at, midt i den
2 *Schiller Institut*

unipolære, kapitalistiske verdens krise, bør Kina og Frankrig samarbejde. Han talte om, hvordan Kina har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og nu kan Kina komme til Europa og være med til at gøre det samme dér.

Macrons standpunkt lægger pres på hele den transatlantiske verden, hjemsted for den døende og dødelige Wall Street- og City of London-operation for monetarisme og geopolitik. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche kommenterede, at Macrons handling spænder den tyske regering ind; Berlins og Bruxelles' anti-Kina, anti-BVI-holdning bliver mere og mere isoleret. Se på den omstrukturering af alliancer, der er i gang, for at søge win-win-udvikling med Kina og BVI: Schweiz, Balkanlandene, Østeuropa, Middelhavsområdet og nu, Frankrig. Lokaliteter stiller op på række og kappes om at blive et knudepunkt for den Nye Silkevej, fra Valencia, Spanien, og til Minsk, Belarus, og med mange kandidatbyer imellem.

Den 11. januar vil Macron være i Rom, en route på vej hjem fra Kina, til et todages topmøde for »Med-Seven«, en gruppe nationer i Middelhavsområdet, der alle har voksende relationer med Kina og BVI-udviklingsprojekter – Portugal, Spanien, Frankrig, Italien, Grækenland, Cypern og Malta.

Husk, understregede Macron, at BVI virker begge veje: »De gamle Silkeveje var aldrig blot kinesiske. Disse veje kan pr. definition kun være fælles. Hvis de er veje, kan de ikke være 'ensrettede'.«

Macron lagde særlig vægt på Frankrigs forpligtende engagement til at arbejde sammen med Kina i Afrika, på BVI-projekter for jernbaner, havne og anden infrastruktur med forbindelse til Europa og Asien.

Silkevejs-fremgangsmåden er presserende nødvendig i USA, hvor præsidenten, der har forpligtet sig over for den »glemte mand«, som han i dag gentog det for Farm Bureau-konventet i Tennessee, fortsat applauderer aktiemarkedsboblen, alt imens tog forulykker, broer kolliderer og selve den forventede, gennemsnitlige levealder i USA falder. Men dette er ikke et håbløst fortvivlelsens hul; det er et tomrum, der kan fyldes af en viden og ånd for »hvad der må gøres«, som det forklares i LaRouche PAC's nye rapport, »LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«. Aktivistteams er i denne uge linet op for at udlevere eksemplarer af denne rapport i Washington, D.C., til alle 435 kontorer i Repræsentanternes Hus, der atter samledes i dag. Delstatskongresser åbner igen, og andre muligheder for intervention er i fuldt sving for 2018. Der er tre uger til præsident Trump holder sin State of the Union-tale til nationen.

Macrons budskab vil sende chokbølger gennem hele verden på mange fronter, understregede Zepp-LaRouche i dag. Det er en vending af politikken. Brug det til at ruske op i systemet og installere et andet.

Macron i Kina: Europa må arbejde sammen med Kinas Silkevej

Paris, 9. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron valgte at begynde sit officielle tredagesbesøg til Kina i Xi'an, meget symbolsk, som han har for vane, fordi Xi'an er den by, fra hvilken Silkevejene udgår med kurs mod vest. Efter at have besøgt den berømte terrakottahær, der er begravet sammen med kejser Qin (tredje århundrede f.Kr.), holdt han en stærk, fem kvarter lang tale i Daminggongpaladset for dem, der ledsagede ham, inklusive Kinas vicepræsident og andre dignitarer, samt hele den franske, 100 mand store delegation.
januar 2018

På en meget poetisk, men præcis måde, definerede præsident Macron sit syn på omridsene, reglerne og indholdet af et fransk-kinesisk samarbejde i det Nye Silkevejsprojekt, men også for et europæisk-kinesisk samarbejde med det Nye Silkevejsprojekt, eftersom han gjorde sig selv til samtalepartner på Europas vegne i denne henseende.

De væsentligste udtryk, der indikerer en positiv retning og forandring, er: Macrons afvisning af krigsparadigmet og for en udtrykkelig win-win-verden; hans mea culpa ('min skyld') for Vesten mht. Irak og Libyen; hans mea culpa mht. fransk imperialism; hans hyldelse til kineserne for at have bidraget til en »ny, episk fortælling« for den »trætte« vestlige verden om at forudse en ny drøm....

Med et klart, anti-geopolitisk standpunkt, gjorde Macron sig selv til talsmand for et Europa, der sammen med Kina søger at finde en løsning til at få verden tilbage til en win-win-multilateralisme, og som hermed implicit kritiserede USA's »unilateralisme« (Jerusalem) og Rusland (Ukraine). Men bemærk imidlertid, at, for Macron, er EU og euroen ikke et dogme. Under præsidentkampagnen erklærede han, at, hvis hans europæiske indsats ikke virkede, ville han droppe det.

Det andet element, der er allestedsnærværende i hans intervention, er kampen imod klimaforandring og for en verden, der respekterer miljøet. Dette går imidlertid ikke imod investeringer i infrastruktur, industrier og teknologier. Både kineserne, der har indledt en fuld mobilisering mod luft-, jord- og vandforurening, og Macron, er for kernekraft. Dette er mere et udtryk for at snakke Weltgeist efter munden, og ikke en 'grøn' ideologi i Malthus-traditionen som sådan.

Hvis Frankrig og Europa fuldt og helt går ind for perspektiverne i den Nye Silkevej, vil de tydeligvis snart løbe ind i en modsigelse: Behovet for en finansiel reform, og etableringen af nationalbanker for at udstede statskredit til investeringer i infrastruktur, industrier og nye teknologier.

Kinas Silkevejsånd inspirerer Frankrigs Macron: Hvornår vil den nå Berlin og Bruxelles?

Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 11. jan., 2018:

Introduktion ved Harley Schlanger: Med indledningen af sit tredages besøg til Kina erklærede Frankrigs præsident Emmanuel Macron, at Kina, med sin genopfindelse af den gamle Silkevej, som han kaldte for en »skat for civilisationen«, har »gjort en drøm til virkelighed«. Med Kina, der har loftet 700 million mennesker ud af fattigdom, sagde han, kan kineserne nu komme til Europa for at være med til at præstere det samme dér. Husk, understregede Macron, at Bælte & Vej Initiativet (BVI) virker begge veje. »De gamle Silkevejsruter var aldrig blot kinesiske. Disse ruter kan pr. definition kun være fælles. Hvis de er veje, kan de ikke være 'ensrettede'«.

Disse ord giver genklang af en opfordring, som Helga Zepp-LaRouche kom med for en uge siden i sit ugentlige webcast, da hun opfordrede de europæiske regeringer til at blive aktive deltagere i BVI-projekter sammen med Kina for at adressere de voksende niveauer af fattigdom i Europa. Fr. Zepp-LaRouche understregede, at, som følge af den kinesiske præsident Xi Jinpings økonomiske politikker, lever der nu langt færre mennesker under fattigdomsgrænsen i Kina end i Europa. I dag bemærkede hun, at Macrons budskab fra Kina vil sende chokbølger gennem verden, da det januar 2018

repræsenterer en politisk vending. Dette er især en advarsel til Berlin og Bruxelles, da disse hovedstæder fortsat stædigt og tåbeligt står imod potentialet for samarbejde med Kinas »win-win«-politik, der er i færd med at vælte den geopolitiske imperiedoktrin.

Med den intensiverende kamp i USA for at besejre de neo-konservative, med disses hysteriske og farlige nostalgi for en unipolar verden, der er ved at forsvinde, og som defineres af geopolitisk konfrontation, demonstrerer Macrons promovering af »Silkevejsånden«, at der er en ny dynamik, der former politikken i verden. Schiller Institutet og fr. Zepp-LaRouche personligt har været de førende fortalere for dette nye paradigme.

Harley Schlanger: Velkommen til denne uges internationale, strategiske webcast fra Schiller Institutet med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets præsident og stifter.

Vi befinder os endnu engang i en situation, hvor der har været nogle fænomenele gennembrud, ikke noget, der falder fuldstændig uden for det, man kunne forvente; men det meste af verden hører stadig intet om disse ting, og det vigtigste var den franske præsident Emmanuel Macrons besøg til Kina. Dette har enorme implikationer. Helga, vil du føre os à jour med dette?

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et virkeligt gennembrud, og jeg ved, at der er delte meninger om Macron, men jeg må sige, at, hvis nogen går i den rigtige retning, bør man være positivt indstillet. Macron gjorde det, at han rejste på et tredages besøg til Kina. Han var den første europæiske leder efter Kinas Kommunistiske Partis 19. partikongres; og han tog først til Xi'an, som er stedet, hvorfra oldtidens Silkevej udgik fra den kinesiske side, og dér holdt han en bemærkelsesværdig tale. Jeg vil opfordre alle interesserede, politiske mennesker, folk, der virkelig forsøger at komme frem til sandheden, til ikke at tro på det, I læser i medierne; lyt til hans tale. Den varer 1 time og 15 min.; og det faktum, at han indrømmer nogle af Vestens mest forfærdelige, politiske fejltagelser, er en grund til, at jeg er tilbøjelig til at mene, at han virkelig er ved at skabe en forandring i fransk politik.

For eksempel: Han ikke alene støttede fuldt og helt Kinas Nye Silkevej; han kaldte den en »skat for civilisationen«; han sagde, vi aldrig må gentage fortidens fejltagelser, såsom Irak og Libyen, og dernæst sagde han, at han ønsker at invitere Kina til at samarbejde med Frankrig om projekter i Afrika, så Frankrig ikke ville gøre fortidens fejltagelser om igen, med imperie-ensidighed i Afrika. Han sagde også, at man må sikre sig, at man ikke skaber ny politik og økonomisk afhængighed under påskud af udviklingshjælp, og at han derfor inviterer Kina, for, hvis Kina og Frankrig arbejder sammen om udvikling af Afrika, kan disse fejltagelser undgås.

Der er mange andre elementer i hans tale, mener jeg: han hyldede den kinesiske politik for at være et stort epos; ét af historiens store episke fortællinger. Han sagde, at vi i Vesten er blevet trætte, og at episke fortællinger, heltedigte, ikke længere er tilladt; men det er præcis, hvad der er brug for.

Jeg mener, dette er en meget, meget positiv udvikling, og i flyet på vej hjem til Europa, blev han af reportere spurgt, men hvad med spændingen mellem EU og Kina? Han sagde, at skylden for dette ikke lå hos Kina, men helt og holdent hos EU.

Denne type udtalelser overbeviser mig virkelig om, at han mener, hvad han siger, og jeg finder det yderst interessant, at EU i dag – altså blot tre dage efter hans tale i Xi'an – el-

ler måske var det allerede i går – offentliggjorde en udtalelse, der lød, at de ønsker at fremlægge deres egen plan for konnektivitet, der angiveligt skulle være opkoblet til Kinas Bælte & Vej Initiativ. Dette blev hilst velkommen af det Kinesiske Udenrigsministerium, der roste det og sagde, at dette betyder, der vil blive et »win-win«-samarbejde, til begges fordel.

Så der foregår en masse, og jeg mener, dette er meget positivt, for dette kan kun virke som inspiration for præsident Trump, for selv om EU, der virkelig har været imod dette initiativ og i årevis har forsøgt helt at blokere for det; selv om de flytter sig nu, må man selvfølgelig se på, hvad de gør for at finansiere dette, for den berømte, eller berygtede, »Junckerplan«, der angiveligt skulle have €350 mia., har aldrig materialiseret sig, fordi det helt var baseret på denne idé om privat investering, der aldrig kom. For denne form for infrastruktur kan selvfølgelig ikke finansieres af privatkapital, men er noget, der vil behøve et (statsligt) kreditsystem. Og dét ville betyde, at EU måtte forandre sig. De måtte opgive deres gældsbremse, eller gældsloft, som nu er inkorporeret i alle medlemslandenes forfatning, og i Tyskland ville de også, hvis de ville tilslutte sig, være nødt til at opgive politikken med det såkaldte »sorte nul« (på budgettets bundlinje). Tyskland har netop haft et budgetoverskud på \$38 mia. mener jeg, en hel del. Så de kunne allerede begynde at investere nogle af disse penge i disse projekter, for infrastrukturen i Tyskland er også i en elendig forfatning, for slet ikke at tale om andre europæiske lande.

Dette er et gennembrud, og alle de forskellige modstandere af den Nye Silkevej vil, tror jeg, indse, at Silkevejen er der, den kommer, den spreder sig, og det er et nyt paradigme. Jeg mener, det vil sejre, i sammenligning med den forældede, neoliberale model.

Schlanger: Jeg mener, dette er absolut ekstraordinært. Lad mig stille et vigtigt spørgsmål, og det er, at, da du kom hjem fra Bælte & Vej Forum [i maj 2017], pointerede du meget kraftigt, at europæerne må respondere, i særdeleshed tyskerne. Men du sagde, hvad foregår der med Berlin og Bruxelles? Og nu ser vi så dette mulige træk fra den Europæiske Union.

På den anden side, Helga, så får dette ikke meget dækning i den vestlige presse, og vi ser nu en ny runde angreb på Kina. Du nævnte, at der har været noget i den tyske presse. Hvad siger de?

Zepp-LaRouche: Ja, det er faktisk ret utroligt. For dagen før Macron holdt sin virkelig meget fremragende tale i Xi'an, var der en lang artikel, over fire sider, mener jeg, i søndagsudgaven af Frankfurter Allgemeine Zeitung, som er den førende, noeliberale avis i Tyskland. Dette er et bidende angreb og siger, at Kina nu har en dyster plan, de er digitale kommunister, der forsøger at overvåge alting, og de bliver ved – det er fuldstændig blottet for nogen som helst forståelse af det faktum, at Xi Jinping virkelig har introduceret et helt nyt para-

digme i international politik, baseret på respekt for det anderledes samfundssystem, respekt for suveræniteten, respekt for FN's charter, og selv de kan ikke undgå at nævne, at Kina har haft en succeshistorie uden fortilfælde med at løfte 800 mio. mennesker ud af fattigdom på meget kort tid. Men det bruger de så til at sige, at Kina ønsker at overtage verden, og det er simpelt hen fuldstændig sindssygt.

Og de citerer Niall Ferguson, de citerer direktøren for den angivelige tænketank MERICS, Sebastian Heilmann hedder han, for grundlæggende set at advare i de stærkeste vendinger imod Kinas dystre planer.

Kina lægger selvfølgelig sundt pres på andre lande – man kan ikke, som i Tyskland, bevare den absolut overdrevne, grønne miljøpolitik, når Kina bevæger sig ind i alle højteknologiske områder; og en af de mest positive udviklinger i Macrons besøg til Kina er, at der nu er en stor aftale om at samarbejde inden for kernekraft: Sammen bygger de en oparbejdningsfacilitet i Kina og et par andre projekter; og med Tyskland, der på tåbelig vis valgte at gå bort fra kernekraft, hvilket virkelig ikke er den rigtige vej at gå. Vi ser energipriserne ryge i vejret i Tyskland, og som jager alle de energiintensive firmaer væk, så dette (Kina) lægger et sundt pres på nogle lande.

Der er ligeledes et enormt samarbejde mellem Frankrig og Kina om rumfart, så jeg mener, det er en meget velkommen provokation, og nogle mennesker flipper ud, inklusive, f.eks., det tysk-schweizisk-østrigske program Dreisat, der sagde, at Kina er ved at overtage Schweiz. Jeg har endnu ikke set dette program, men jeg har hørt om det.

Jeg mener, der er udbrudt et totalt hysteri over, at kineserne faktisk foreslår en model, der er mere attraktiv, især for udviklingslandene, end EU's nedskæringspolitik eller Wall Streets politik, eller City of Londons politik. Men vi vil få mere om dette at se.

Men jeg er fuldstændig overbevist om, at nu, hvor man har de øst- og centraleuropæiske lande, middelhavslandene og nu også Frankrig, Schweiz og Østrig, der alle sammen samarbejder, er det kun et spørgsmål om tid, før det bliver klart, og denne nylige udtalelse fra EU – men man må alligevel se på det, der er skrevet med småt – alle disse ting er refleksioner af den kendsgerning, at dette er det eneste, positive, strategiske initiativ på den globale dagsorden, og jeg mener, det vil vinde...

Se hele programmet her: www.youtube.com/watch?v=nk4bNhXdToQ

Paris og Beijing indvier fælles fusions-forskningscenter

13. jan. – I hælene på præsident Emmanuel Macrons besøg til Kina i sidste uge, blev det kinesisk-franske, fælles fusionsforskningscenter den 11. jan. indviet i Hefei, som er stedet for Institutet for Plasmafysik under det Kinesiske

Læs Frankrigs præsident Emmanuel Macrons Tale i Xi'an

Den franske præsident Emmanuel Macron valgte at indlede sit tredags officielle besøg til Kina i byen Xi'an, en af Kinas ældste byer og udgangspunktet for oldtidens Silkevej; han holdt her en fem kvarter lang tale med titlen: Kinas Nye Silkeveje, en ny betydning og en ny grammatik hen imod en fornyet verdensorden og en drøm for menneskeheden.

www.schillerinstitut.dk/si/?p=23299

Frankrig omfavner den Nye Silkevej: Bliver USA den næste?

LaRouche PAC Internationale Webcast, 12. jan., 2018

www.schillerinstitut.dk/si/?p=23334

Videnskabsakademi, og hjemsted for den Eksperimentale Avancerede Superledende Tokamak (EAST). Den franske side anføres af Ministeriet for Videnskab og Teknologi og den franske Atomenergikommission. Science and Technology Daily, der udgives af det Kinesiske Ministerium for Videnskab og Teknologi, rapporterer, at rammeaftalen for etablering af et fælles forskningscenter blev underskrevet sidste november. Centrets hovedformål er at udføre forskning til støtte for ITER's (International Termonuklear Eksperimental Reaktor) internationale fusionsprojekt, der er under opførelse i Frankrig.

Centret vil påbegynde sin fælles forskning i Europas Wolfram-miljø i Steady-State Tokamak (WEST) maskine som sit første projekt. Kinesiske og franske videnskabsfolk vil arbejde på tekniske udfordringer, som ITER vil stå over for, når den er i drift, inklusive udvikling og verificering af nøglekomponenter. Efter begge parters etablering af fælles laboratorier, vil de udføre forskning på begge landes fusionsmaskiner.

Paraplyaftalen inkluderer fælles bud på kontrakter for fusionsprojekter, fusionsvidenskab og eksperimentalforskning i fysik, sikkerhed og tekniske standarder i »projekter af gensidig interesse« og fælles arbejde på den næste generations fusionsreaktorer.

Kina og Frankrig, rapporterer nyhedsbrevet, har en lang historie for samarbejde inden for termonuklear fusionsenergi, der går tilbage til 1980'erne. Det begyndte med samarbejde mellem Frankrigs Tore Supra tokamak og Kinas HT-7-maskine, og som »gradvist transformeredes« til de nuværende maskiner i drift.

Er EU i færd med at udarbejde sin egen politik for Bælte & Vej?

11. jan. – Under pres er den Europæiske Union i færd med at udarbejde sit eget »udkast for det eurasiske kontinents sammenkobling«, som efter planen skal flettes sammen med Bælte & Vej Initiativet. Dette udtalte EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut, på en pressekonference i går, iflg. Xinhua. Alt imens meget lidt vides om denne pressekonference, så blev den holdt få timer efter, at den franske præsident Emmanuel Macron afsluttede sit statsbesøg til Kina, hvor han opfordrede Europa til at omfavne Bælte & Vej Initiativet.

Som svar på et spørgsmål om denne meddelelse om et EU-»udkast«, sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium Lu Kang på sin faste nyhedsbriefing: »Den europæiske side er velkommen til at deltage i Bælte & Vej Initiativet, og vi er rede til at arbejde sammen med dem om win-win-samarbejde inden for sammenkobling og andre områder.«

Baseret på princippet om at opnå fælles vækst gennem diskussion og samarbejde, vil Kina gå sammen med EU i fremme af velstand og stabilitet på det eurasiske kontinent og i opbygning af et fællesskab for menneskeheden's fælles fremtid, sagde Lu.

Dette »udkast« stammer fra et møde mellem lederne af Kina og EU i Bruxelles i 2015, hvor det blev aftalt at styrke samarbejde på infrastrukturområdet og etablere en »platform for sammenkobling og samarbejde«. EU og Kina formulerede i fællesskab retningslinjer, inklusive »at åbne op, gennemsigelig og finans- og miljøbæredygtighed«, under Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i maj, 2017. Dette udkast vil blive udgivet i de kommende måneder.

EU vil have en god ramme for at fremme sit samarbejde med Kina og andre europæiske og asiatiske partnere, og for at tilpasse sig Bælte & Vej, skal Schweisgut have sagt.

januar 2018

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

LaRouche PAC Internationale Webcast 19. jan., 2018, med Hussein Askary og Jason Ross, forfatterne af Schiller Instituttets nye rapport:

Vi har et helt særligt program i dag; med mig i studiet har jeg Jason Ross, og via video fra Sverige har jeg Hussein Askary. Jason og Hussein er begge medforfattere af en ny rapport, der netop er udgivet, med titlen, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance«.

(OBS! Se invitation til seminar i København 5. febr. med Hussein Askary på bagsiden. Rapporten kan bestilles: pdf: 200 kr., på tryk: 375 kr. plus porto: 53 57 00 51, 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk)

Det bliver emnet for aftenens udsendelse; men før vi kommer til det, vil jeg gerne lægge ud med at sige, at LaRouche Political Action Committee har indledt en national kampagne for at sætte betingelserne for valgene 2018. Som I ser her, er titlen for vores kampagne »Kampagnen for at vinde fremtiden«, og det er titlen på en erklæring (som findes sidst på denne side), der nu cirkuleres i hele landet. Erklæringens indhold fremlægger de politiske prioriteter, der vil bestemme udfaldet af valgene her i USA i år, med hensyn til dette lands overlevelse. Vi er i det indledende stadie for at indsamle underskrifter på denne erklæring, og vi opfordrer seerne, især her i USA, til at underskrive denne kampagne. URL ses her på skærmen, og I kan også få organisationer i valgkredsene, medlemmer af delstatskongresserne, siddende medlemmer af USA's Kongres og i særdeleshed kandidater til offentligt (føderalt) embede, til at underskrive denne kampagne....

Det er meget, meget vigtigt, at vi har indledt denne kampagne nu, for vi går nu ind i de sidste 11-dages nedtælling fra nu og frem til præsident Trumps State of the Union-tale den 30. jan. Indholdet af dette politiske programforslag må være bestemmende for præsidentskabets politiske program her i USA. Som I ser, er vore to punkter på dagsordenen 1) Vedtag Lyndon LaRouches Fire Love, og 2) Gå med i den Nye Silkevej.

Det bliver emnet for vores diskussion i dag. For de seere, der evt. ikke ved det, så blev ideen om den Nye Silkevej først udarbejdet af Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne. Det var den daværende Eurasiske Landbro for at udvikle det eurasiske kontinents indlandsområder, som forbinder Øst og Vest. Det blev til den Nye Silkevej og blev kaldt således af præsident Xi Jinping i Kina, da han i 2013 vedtog dette. Det udviklede sig så til Bælte & Vej Initiativet, som var en forbindelse mellem den landbaserede Silkevej og udviklingen af en Maritim Silkevej.

Gennem LaRouche-bevægelsens lederskab udvides dette nu til ikke blot en eurasisk Ny Silkevej, men en Verdenslandbro, der omfatter alle Jordens kontinenter, inklusive Vesteuropa, Central- og Sydamerika, Nordamerika og for vores udsendelse her i dag i særdeleshed, Afrika.

Udviklingen af Afrika har ligesom været en slags lakmusprøve for menneskeheden i dag: Kina har taget denne udfordring op og har bestået prøven og sat standarden, som resten af verden må følge. Vi har set dette inspirere andre nationer, og for nylig har vi haft et meget signifikant gennembrud med den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina, hvor han mødtes med præsident Xi Jinping og erklærede, at Frankrig favner billedet af udvikling af verden gennem den Nye Silkevej, inklusive, at Frankrig ønsker at arbejde sammen

Schiller Institutet 5

med Kina om Afrikas udvikling. Dette er måske en bodsgang for Frankrigs kolonialistiske imperiefortid, men det, præsident Macron havde at sige, var meget signifikant.

Som I ser, så holdt han en meget signifikant tale i Xi'an, og i denne tale diskuterede han, hvad Kina har gjort for at udvikle Afrika og for at løfte 700 millioner af sin egen befolkning ud af fattigdom, og at Frankrig nu må imødekomme opfordringen til at deltage i denne udvikling, især udviklingen i Afrika, i partnerskab med Kina. Her følger et par citater af, hvad præsident Macron havde at sige:

»Det er lykkedes Kina i de seneste par årtier at løfte 700 millioner mennesker ud af fattigdom ... Men jeg tænker også på Afrika. Kina har i de seneste par år investeret stort i infrastruktur og råmaterialer med en finansiell styrke, som europæiske lande ikke har. Samtidig har Frankrig historisk og kulturel viden om Afrika, som giver det mange aktiver for fremtiden.

Vi må ikke gentage fortidens fejltagelser, med at skabe politisk og finansiell afhængighed under påskud af udvikling ... det turde være unødvendigt at sige, at denne udvikling kun vil ske i fællesskab ... Frankrig har erfaringen med en ensidig imperialisme i Afrika, der undertiden har ført til det værste, og i dag, med disse nye Silkeveje, der åbner op ... Jeg mener, at partnerskabet mellem Frankrig og Kina kan gøre det muligt at undgå en gentagelse af disse fejltagelser ... Det er en moralsk udfordring, og jeg håber oprigtigt, at vi kan imødekomme den sammen ... Det enorme arbejde, der gøres med infrastruktur og økonomisk udvikling, vil give et nyt ansigt til disse nye Silkeveje på det afrikanske kontinent.«

Som præsident Macron sagde, »det er en moralsk udfordring«; og nu får Afrika, der har været et af de mest underudviklede, fejlernærede, forarmede og tilbagestående steder på planeten, muligheden for en renæssance og for at blive et knudepunkt for udvikling for hele dette område af planeten.

Som jeg sagde, så er titlen på aftenens udsendelse »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«, og jeg vil lade Jason Ross introducere jer til Hussein Askary, og vi kan diskutere indholdet af denne specialrapport, der netop er udgivet.

Jason Ross: Jeg tror, vi skal gå direkte til Hussein nu. Hussein Askary har arbejdet i området i mange år. Han er den, der oversatte EIR's Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« til arabisk og lancerede denne oversættelse i Kairo på et møde med den egyptiske transportminister.

Hussein har arbejdet meget på dette. Sammen har vi skrevet denne 274-siders rapport, I ser her. I kan få en kopi af denne rapport på Amazon og direkte gennem vores site også, [LPAC.CO/ExtendedSilkRoad], I ser linket her for neden, for at få en kopi.

Og hermed, lad os høre fra Hussein....

Se resten af programmet: www.schillerinstitut.dk/si/?p=23440

LaRouche PAC's intervention i Valg 2018 i USA – kampagnen for at vinde fremtiden

9. jan., 2018 – LaRouche PAC har udgivet følgende erklæring i dag, til massedistribution:

Vores fremtid vil blive bestemt af valgene i 2018. Ingen af de to partier har et program for på fundamental vis at føre nationen fremefter, og da slet ikke for blot at sikre vores overlevelse på kort sigt. LaRouche PAC fremlægger den følgende politiske platform, og vi annoncerer hermed, at vi vil gennemføre en økonomisk uafhængig kampagne for at få det til at

ske. Vi vil føre kampagne ud fra dette program og støtte eller være imod kandidater, baseret på, om de vil føre kampagne for disse ideer. Vi søger at skabe store blokke af vælgere i afgørende kongresdistrikter til at slutte sig til os.

Begge partier kontrolleres af Wall Street. Begge partier er tilhængere af imperiesystemet efter Anden Verdenskrig for relationerne mellem nationer, et system, der har frembragt evindelige krige og folkemord og nu, en farlig, ny kold krig. Demokraterne har til hensigt at bruge disse midtvejsvalg til at stille præsidenten for en rigsret (impeachment). Republikanerne er fanatiske tilhængere af økonomiske aksiomer, der vil ødelægge Trumps præsidentskab, samtidig med, at de nominelt støtter præsidenten.

Vort program har to flanker. Afslut kuppet imod præsidenten og retsforfølg de ansvarlige. Gennemfør LaRouches Fire Love for USA's økonomiske genrejsning, og slut USA til Kinas store Bælte & Vej Initiativ for økonomisk udvikling.

Dette vil skabe millioner af produktive jobs, her og internationalt, samtidig med, at det også vil skabe en særdeles fundamental og bydende nødvendig forandring i de strategiske relationer. Under LaRouche-programmet vil nationer samarbejde omkring store projekter, der fremmer menneskeheden fælles mål, snarere end at konfrontere hinanden som geopolitiske modstandere i hybridkrige, hvor selve menneskeheden konstant står og vipper på randen af termonuklear udslettelse.

Her er LaRouches Fire Love. De er ikke adskilte planker. Hver og én af disse love må forstås og gennemføres sammen.

1. Genindfør Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, og gør det nu, forud for det umiddelbart overhængende kollaps af finansboblen, som Wall Street har opbygget i kølvandet på 2008.

2. Vend tilbage til et system for et topstyret, nationalt (statsligt) banksystem, der skaber den nødvendige kredit til at sætte vores infrastruktur på en fuldstændig moderne platform. Modellerne for et sådant program findes allerede i form af Hamiltons Nationalbank for USA, Lincolns system med 'greenback'-dollaren og Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation (kreditanstalt for genopbygning).

3. Brug det statslige kreditsystem til at skabe en trend for højproduktivitet i forbedringer af beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for individer og husstande i USA. Fremskridt er afhængigt af at opbygge en moderne, national infrastruktur og en kulturel platform, der er befordrende for at nære menneskelig kreativitet.

4. Skab en fusionskraftbaseret økonomi og dediker atter nationen til udforskning af rummet. Fusionskraft repræsenterer et kvalitativt spring i befolkningens potentielle, produktive evne og vil blive energikilden til en forberedt udforskning af rummet. Fundamentale videnskabelige fremskridt er hjørnestenen i al økonomisk fremskridt.

Hensigten med disse love, taget sammen, er at skabe en afgørende nødvendig, ny, menneskelig renæssance.

»Tiden er inde til at lukke britiske imperieoperationer ned«

Helga Zepp-LaRouche i ugentlig international webcast den 18. januar 2018:

Indledning ved Harley Schlanger: I en artikel i Consortium News den 11. jan., skrev Ray McGovern, leder af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs) og tidligere højtplaceret efterretningsanalytiker hos CIA, at det er åbenlyst for januar 2018

alle, undtagen dem, der er forblindede af deres had til præsident Trump, at et »blødt kup« er i gang, dirigeret af britisk efterretning og deres amerikanske allierede, med det formål at drive ham ud af embedet. Formålet med dette »regimeskifte« i USA er at bevare dets koordinators geopolitiske rænkespil selv, når det betyder at sætte verden på en kurs mod atomkrig. Sidste uges »missilvarsel« på Hawaii bør være en påmindelse om, hvor faretruende tæt vi er på en atomar udslettelse.

Schiller Institutet har fået selskab af VIPS-ledere i afsløringen af dette kup, med flere nylige, offentlige begivenheder i New York City. I sin artikel påpeger McGovern, hvilken betydning den »tidligere« MI6-agent Steeles svindelagtige dossier har haft i udførelsen af dette kup. McGovern opfordrer Kongressen til at tage sagen op med denne »J. Edgar Hooverstil afpresning på steroider, som er blevet mulig gennem overvågning af stort set alt og alle ...« Med flere beviser for FBI-korruption, der vælger frem, siger han, at »Russiagate er ved at blive til FBI-gate«.

At gøre en ende på Russiagates svindelagtige angreb, der som sit mål ikke alene har Trump, men også lederne af Rusland og Kina, ville åbne døren for USA's fulde samarbejde med Bælte & Vej Initiativet. Det ville gøre en ende på æraen for imperial konfrontations-geopolitik, hvilket er, hvad Kinas præsident Xi mener, når han taler om »win-win«-samarbejde...

Helga Zepp-LaRouche: Vi havde disse håbefulde tegn for Korea om, at konflikten kunne løses ud fra en afspænding mellem parterne, for Nord- og Sydkorea havde mange udvekslinger på den kulturelle front omkring den fælles delegation til Vinterolympiaden i PyeongChang; der var også tale om et fælles kvinde-ishockeyhold, og generelt, med Røde Kors, der forsøgte at bringe familier sammen igen, så dette var alt sammen meget lovende. Men nu bliver situationen fuldstændig hypet op, for der var en konference i Vancouver, hvor USA og Canada mellem sig inviterede 24 ministre fra alle de lande, som var USA's allierede under Koreakrigen fra 1950-53 – og lande som Grækenland og Cypern blev inviteret, men ikke Rusland og ikke Kina. Dette blev naturligvis set som en bestræbelse på at genoprette en militær alliance imod Rusland og Kina i dette tilfælde, og som blev mødt med meget skarp kritik fra disse to lande. Dette kommer i sammenhæng med Nordkorea, der advarer om, at USA har påbegyndt tunneløvelser som forberedelse til en invasion, og de bruger USA's 82. og 101. Faldskærmstroppedivisioner, som blev brugt til invasionen af Irak og Grenada, så de advarer om dette.

Der var denne falske alarm på Hawaii (varsling om missilangreb), og det vil vi tale om, om lidt; men det blev også kommenteret af de kinesiske medier, som sagde, at dette er et advarselstegn om, at der tydeligvis er en færdigudarbejdet plan for en militær krig med Nordkorea. Tre dage senere havde vi så denne såkaldte falske missilvarsling på Hawaii.

Jeg mener, dette alt sammen er en refleksion af, at situationen virkelig er meget ustabil. Tillerson afviste på dette møde i Vancouver tilbuddet fra Rusland og Kina, og selv fra Trump, om den »dobbelt indefrysning«, og sagde i et interview med Reuters, at der måske ikke var nogen fredelig løsning for Nordkorea. Jeg mener, dette alt sammen er utrolige advarsels-tegn og -ord....

Schlanger: ... du nævnte situationen på Hawaii. Har du mere om det?

Zepp-LaRouche: Det er nu velkendt, at der var denne varsling om, at missiler var på vej til Hawaii, og alle mennesker begyndte at søge ly, ringe til deres slægtninge, fordi de troede, det var sidste gang, de talte med dem; og først efter 38 minutter kom der meddelelse om, at dette var falsk alarm.

Tulsi Gabbard, demokratisk kongresmedlem fra Hawaii, kom med en meget vigtig udtalelse om dette. Hun sagde, at det var åbenbart, at denne idé med, at man kunne få en akut atomkrig, har alt at gøre med krisen i Korea, og den eneste måde at stoppe det på er, at USA stopper med politikken for regimeskifte, for så længe Kim Jong-un er overbevist om, at at være en fuldt oprustet atommagt, er den eneste måde, hvorpå man kan undgå samme skæbne som Saddam Hussein og Gaddafi, så vil dette problem fortsætte. Så hun forlangte en omgående afslutning på denne politik.

Jeg har allerede nævnt, at Global Times sagde, dette er et tegn på, at der allerede er en fuldt udarbejdet krigsforberedelsesplan for en amerikansk konflikt med Nordkorea, der selvfølgelig let kunne komme ud af kontrol. Denne artikel nævner i øvrigt også, at de amerikanske styrker nu er på konstant højeste alarmberedskab, og man har få minutter til enten at stoppe krisen, eller den kunne komme ud af kontrol.

Jeg mener, vi atter engang befinder os i et meget, meget vanskeligt og meget farligt øjeblik....

Så vil jeg gerne sige noget om de subjektive grunde til, at jeg, på trods af alle disse farer, er fundamentalt meget optimistisk: Og der er ikke nogen pointe i at være bekymret. Man må have en vision for, hvor man med sit liv vil bidrage til forbedringen af den menneskelige race. Jeg har en vision, der ikke er helt identisk med Xi Jinpings, men min vision er også meget lig min mands, med hvem jeg i 40 år har arbejdet på dette, at vi har en verden, hvor hvert enkelt menneske på denne planet kan få et anstændigt liv, kan opnå at opfylde hele det potentiale, som det enkelte menneske har, og at menneskeheden kan blive voksen! Vi kan gå tilbage til de værdier, der er karakteristiske for den Amerikanske Revolution, for den Tyske Klassik, for den Italienske Renæssance og andre af kulturens højdepunkter. Jeg er forhåbningsfuld mht., at vi kan få en kulturel renæssance for klassisk musik, klassisk poesi, og eftersom Kina allerede er på denne kurs ved at genoplive den konfucianske tradition og lægger stor vægt på klassisk kultur og videnskabelige gennembrud, mener jeg, at Vesten virkelig bør gentænke, hvad vore bidrag til universalhistoriens fremme var, og dernæst genoplive dem og få en dialog mellem kulturer med alle landes bedste traditioner.

Jeg mener, at dette er menneskets natur. Jeg mener ikke, at ideen om geopolitik eller den tågesnak eller himlen op, som vi nu hører fra Ted Cruz (republikansk politiker; juniorsenator for Texas siden 2013, -red.), at det ikke er det, der gør os til mennesker. Jeg mener, at vi ikke pr. definition bør anse andre kulturer for at være fjender; Kina har rakt hånden frem og sagt, »lad os gå sammen for en fælles fremtid for menneskeheden. Vi er et skæbnefællesskab«, og jeg mener, at denne idé om en forenet menneskehed, af én menneskehed; det er, hvad vi må opnå, hvis vi ønsker at eksistere som menneskelig art. Men jeg mener, at det ligger i den menneskelige natur, at, når man først har viljen og en god plan, og mange mennesker arbejder sammen for den gode plan, så kan man lykkes.

Se/læs resten: www.schillerinstitut.dk/si/?p=23435

Kom til et seminar baseret på vores nye rapport: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance

Dato: mandag, 5. februar, 2018

Tid: Kl. 19:00

**Sted: Valby Kulturhus, lokale 3, 3. sal, Valgårdsvej 4-8,
Valby (ved Valby Station)**

Fri entré.

(Mødet afholdes på engelsk; dansk tolkning muligt)

International gæstetaler: Hussein Askary, medforfatter af rapporten; koordinator for Vestasien for Schiller instituttet og EIR's redaktør for arabiske anliggender.

Taler: Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark; EIR's bureauchef i Danmark og tidligere kandidat til borgmesterposten i København med sloganet: »København skal med i den Nye Silkevej«.

Information: 53 57 00 51; 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Køb rapporten! pdf: 200 kr., på tryk 375 kr. plus porto

Kinas Nye Silkevejsprojekt er i færd med at frigøre det utrolige vækstpotentiale, der findes i Afrika og Vestasien. Dette seminar vil præsentere nogle af de væsentlige aspekter i Schiller Institutets nye rapport: »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien (Mellemøsten) og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance«.

Rapporten forklarer projekter, der er foreslået, og dem, der er under opførelse og kommer med forslag til et nyt niveau for konnektivitet og økonomisk infrastruktur for området. Den diskuterer ligeledes det nødvendige, videnskabelig-økonomiske livssyn og de metoder til finansiering, der kræves for at virkeliggøre disse programmer.

Den fremtidsvision for Sydvestasien og Afrika, der præsenteres her, er af en helt anden karakter end noget, læseren har modtaget fra de almene mediers eller tænketankes beskrivelser af disse to områder. Her følger et uddrag af introduktionen:

»Gennem Bælte & Vej Initiativet (BVI) tilbyder Kina resten af verden sin knowhow, erfaring og teknologi, støttet af et finansielt arsenal på \$3 bio. Dette er en stor mulighed for Vestasien og Afrika til at virkeliggøre drømmene fra æraen efter Anden Verdenskrig, drømme, der desværre er blevet saboteret i årtier. Det dramatiske infrastrukturunderskud både nationalt og inter-regionalt i Vestasien og Afrika kan, ironisk nok, i dette nye lys anses for en stor mulighed. Selvom mange andre industrinationer i Europa, Asien og de amerikanske lande har teknologiske og arbejdskraftkapaciteter ligesom dem i Kina, så mangler de visionen og den politiske vilje til at anvende disse kapaciteter, og til at finansiere deres anvendelse. Eftersom Vestasien og Afrika i kombination er et så strategisk vigtigt område for både Øst og Vest, er det således et perfekt sted til at bringe kapaciteterne

i verdens nationer ind i et konkret projekt for fredeligt samarbejde og udvikling.«

Schiller Institutet og Executive Intelligence Review, samt dets stiftere og internationale ledere, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, har ført kampagne for, at Europa og USA aktivt skal tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet, siden dets begyndelse i 2013. Schiller Institutet har leveret de fundamentale, konceptuelle principper, som blev udviklet efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps, der gav verden en gylden mulighed for fred gennem udvikling. På trods af afvisning fra den vestlige politiske og finansielle elites side, så fortsatte vi med at føre en international kampagne for dets vedtagelse.

I øjeblikket omfatter BVI's økonomiske alliance 70 lande i Asien, Afrika, Øst- og Sydeuropa, og Syd- og Mellemamerika.

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også terrorismen.

I denne sammenhæng vil seminaret også udforske den internationale, strategiske betydning af den franske præsident Macrons udtalelse, den 8. januar, om, at Frankrig fuldt og helt vil gå sammen med Kina for at bygge den Nye Silkevej, samt handle for at få hele Europa med om bord. Dette sender nu chokbølger igennem hele verden, idet det repræsenterer en politisk vending.

EXTENDING THE NEW SILK ROAD
TO WEST ASIA AND AFRICA

A VISION OF AN ECONOMIC RENAISSANCE

Schiller Institute Special Report
By Hussein Askary and Jason Ross